

Casa Folch i Torres / Casa Orsina Baget de Folch i Torres

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Davallada, 13- c/ d'en Bosch, 2

Coordenades:

Latitud: 41.23557
Longitud: 1.81245
UTM Est (X): 400481
UTM Nord (Y): 4565588

Classificació

Número de fitxa 08270 - 96
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Barroc Contemporani Historicista
Segle XX
Any 1935
Autoria de l'element: Josep M. Martino i Arroyo (1881-1957)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial imposa la conservació íntegra de la façana, tot i que admet l'arrebossat del parament de pedra sempre que es deixin visibles els carreus de pedra en els angles, en l'emmarcament de les obertures i en els ornaments.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial, 96. 2006.
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 62213DF0605N
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga

Descripció

Edifici construït a tres vents, que disposa d'un alçat de tres plantes (pb + 2p), excepte en el frontis posterior, que obre al Passeig de la Vall, en què la presència de les restes de la muralla medieval redueixen l'alçada de la façana. L'edifici és un clar exponent de l'arquitectura de caire historicista de la dècada dels anys trenta. Des d'aquest punt de vista, destaca l'ús del parament de pedra irregular i els angles de carreus, i la combinació d'obertures medievals i barroques -probablement procedents d'altres construccions- amb obertures de disseny senzill i convencional. La façana principal se situa en el c/ Davallada i està notablement enretirada de la via pública, ja que disposa d'un jardí en el que s'inicia el tram d'escala que condueix a l'entrada principal. Aquesta és d'estil barroc, amb un frontó triangular trencat -solució molt adoptada pel barroc català-, i està flanquejada per dues finestres enreixades, amb brancals i llindes de pedra. Sobre la porta, a l'alçada del primer pis, s'identifica un finestral de disseny plateresc, profusament decorat amb bandes geomètriques i elements figuratius; està coronat per una gran petxina, element habitual en aquest estil arquitectònic. A la seva dreta s'identifica una petita finestra rectangular, de pedra, amb la llinda monolítica que presenta forma d'arc conopial en la seva banda interna. Quant al segon pis, disposa d'una galeria de tres obertures rectangulars, amb amplitud corregut de pedra, a l'igual que els pilars i els brancals que la flanquegen; en contraposició, la llinda és de fusta, sense decoració. El frontis del c/ d'en Bosch és el més estret i consta d'un conjunt d'obertures de forma rectangular, totes elles conformades per brancals, llindes i ampits de pedra. En la planta baixa s'identifiquen una porta i una finestra amb reixa de ferro; el segon pis disposa únicament d'una petita finestra, emplaçada en el seu extrem esquerre; finalment, en el tercer pis es localitza la galeria anteriorment descrita, amb tan sols dues obertures, i una finestra independent. Pel que fa a la façana posterior de la finca, que afronta al Passeig de la Vall, aquesta disposa únicament de dos nivells d'obertures, ja que s'adossa al talús de l'antiga muralla medieval de la vila, i destaca pel seu caràcter medievalitzant, de clara inspiració gòtica. En la planta inferior s'identifica una única finestra, estreta i d'arc apuntat, que disposa d'un mainell metàl·lic. La planta superior mostra dues finestres geminades i conformades per arcs trilobulats, per sobre de les quals s'identifica un registre de petites obertures de ventilació rectangulars. Els tres frontis estan coronats per un ràfec de gran volada i d'inspiració mudèjar.

Observacions:

Altres denominacions: El Castell, Casa de La Davallada.

Història

El projecte arquitectònic d'aquest edifici està signat per Josep M. Martino i Arroyo, malgrat que alguns autors com Isabel Coll atribueixen la idea original al mateix propietari Joaquim Folch i Torres, cap de Museus de Catalunya abans de l'esclat de la guerra civil de 1936. El promotor de l'obra volia, sens dubte, dotar-la d'un monumentalisme adient a la zona de la vila en què s'ubicava, seguint l'esquema que Miquel Utrillo havia aplicat a la finca de Maricel, basat en la barreja d'elements arquitectònics de diferents estils i èpoques. Josep M. Martino i Arroyo és un dels arquitectes que més ha treballat a Sitges, destacant en la seva producció nombroses cases unifamiliars aïllades de la urbanització de Terramar, així com edificis entre mitgeres. Cal mencionar especialment els projectes de l'edifici de Correus, l'Escorxador i l'ampliació del Casino Prado. Se'l considera un dels màxims exponents de l'arquitectura noucentista sitgetana.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges. Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006).

Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges, 2017-2021.

Enllaços d'interès:

[La memòria de les cases](#)

